

Canon in D



Johann Pachelbel (1653-1706) was een Duits organist en componist die vooral vanwege deze Canon in D, geschreven voor drie violen en basso continuo, in onze herinnering voortleeft. Het is een klassieke driedelige melodische canon, harmonisch en qua structuur gebaseerd op twee maten in de baslijn en het daarmee samenhangende akkoordenschema. De harmonische sequentie wordt onverbiddelijk, met allerlei versieringen, in dalende en stijgende lijnen herhaald.

Wij zingen de canon vierstemmig a capella, afgesloten door een alleluja.



KWELGEEST

Stichting Kwelgeest
Hunzeweg 42
9657 PD Nieuw Annerveen

Colofon

© Hunzekoor 2009

Omslagillustratie: Frieda Oudhof

Samenstelling (uit openbare bronnen), redactie en lay-out:

TextAbility, Gerdie Kienhorst

Het verschijnen van dit programmaboekje is mede mogelijk gemaakt door de Stichting Kwelgeest.

Heeft u genoten van onze uitvoering?
Spreekt ons beleid van gratis toegang u aan?

Word dan vriend van Vereniging Hunzekoor!

U bent al donateur voor € 10,00 per jaar

JA, ik steun graag het Hunzekoor. Noteer mij met ingang van seizoen 2009-2010 tot wederopzegging als donateur (min. €10,-). Ik word aan het begin van elk seizoen geïnformeerd over het programma, activiteiten en uitvoeringen. Als donateur heb ik het recht om de ledenvergaderingen bij te wonen.

De heer/ mevrouw _____

Adres _____

Postcode en woonplaats _____

E-mailadres: _____

Stuur deze bon op, of mail de gevraagde gegevens naar:

Secretariaat Hunzekoor - Marian Rossing

Havenstraat 2 9468 CH Annen E-mail marian.rossing@oostermoer.nl

Wij nemen voor aanvang van het nieuwe seizoen contact met u op.

Meer weten over ons? Kijk op www.hunzekoor.nl



HUNZEKOOR

2009

Beroemde en geliefde
klassiekers

PACHELBELS

van

CANON

Bach, Beethoven,
Saint-Saëns,
Tsjaikovski,

onder leiding van
dirigent
Wim Verkaik

begeleid door
ensemble
Lucarne

Mozart, Händel,
Bizet & Pachelbel

www.hunzekoor.nl

Programma

Joyful, joyful, we adore thee

L. van Beethoven - Slotkoor 9e symfonie, op. 125 - 1824

Russian Dance

P.I. Tsjajkovski - Dans uit de Notenkrakersuite - 1892

Air on a G-string

J.S. Bach - Tweede deel uit suite (ouverture) III in D-groot, BWV 1068 - ca. 1720

Intermezzo Lucarne

The Swan

C. Saint Saëns - Het carnaval der dieren - 1886

Adagio

W.A. Mozart - Tweede deel klarinetconcert in A-groot, KV 622 - 1791

Pauze

Au fond du temple saint

G. Bizet - Duet uit de opera De parelvisiers - 1863

Leaves of dainty green

G.F. Händel - 'Largo', aria Ombra mai fù uit de opera Xerxes - 1738

Speaking softly

W.A. Mozart - aria Batti, batti, o bel Masetto uit Don Giovanni, KV 527 - 1787

Intermezzo Lucarne

Canon in D

J. Pachelbel - Kanon (und Gigue) in D-Dur
für drei Violinen und Basso Continuo - ca. 1680

Speaking softly



De muzikale basis voor dit stuk is de aria 'Batti, batti, o bel Masetto', uit Don Giovanni (1787) van W.A. Mozart. Aan het woord is Zerlina, die op haar trouwdag met boer Masetto tot drie keer toe aan de grijpgrage handen van de beroemde versierder weet te ontsnappen, al is ze intussen wel gemakkelijk tot onderonsjes met hem te verleiden. Na het eerste onderonsje toont ze in de aria berouw en kalmeert ze een gekwetste Masetto die van de verleidingspoging van Giovanni gehoord heeft en haar,

zoals ze heel goed weet, echt niet zal gaan slaan, hoewel ze hem er quasi toe aanspoort ('Batti, Batti... Sla me maar, Masetto, sla je arme Zerlina. Ik zal je slagen zo mak als een lam over me laten komen... Ach, ik zie het al, je hebt het hart niet. Laten we vrede sluiten... en tevreden en gelukkig onze nachten en dagen doorbrengen...'). Masetto laat zich er van weerhouden om verhaal te gaan halen bij de edelman.

Wij zingen een arrangement voor vierstemmig koor van Tom Parker (New London Chorus). In zijn tekst is een in de liefde opnieuw teleurgestelde vrouw aan het woord. Ze is voor de tweede keer verlaten, zo constateert zij afwisselend boos en verdrietig, terwijl ze zowel haar minnaar als zichzelf verwijten maakt.

Speaking softly still you show me
All this time that you don't know me
Though they try, your eyes can't lie,
for this goodbye is the second time
around.

Whispered words I heard believing, tel-
ling me why you were leaving
Fade and die, although they try
to say goodbye the second time
around

Can't believe you any more,
Tell me what you're looking for
Ever loving tenderly, never really know-
ing me, seeing what you want to see,
thinking that you found him,

You build your world around him,
surround him, with love
Then your change your mind once
again.

Through your smile I'm still discerning
Echoes from the past returning
Makes me cry to see you try
to say goodbye the second time
around.

Ever loving tenderly, never really know-
ing me, seeing what you want to see,
thinking that you found him,
You build your world around him,
surround him, with love

Then your change your mind once
again.
Through your smile I'm still discerning
Echoes from the past returning
Makes me cry to see you try
to say goodbye the second time
around.

We say goodbye the second time
around.

Au fond du temple saint
 Paré de fleurs et d'or,
 Une femme apparaît!
 Je crois la voir encore! Oui, c'est elle!
 C'est la déesse plus charmante et plus
 belle! Oui, c'est elle! C'est la déesse qui
 descend parmi nous!
 Son voile se soulève et la foule est à
 genoux!
 Oui, partageons le même sort,
 Soyons unis jusqu'à la mort!

Aan de voet van de heilige tempel
 Versierd met bloemen en goud
 Verschijnt een vrouw!
 Ik geloof dat ik haar eerder heb ge-
 zien! Ja, zij is het! Zij is de godin, nog
 charmanter en mooier, de godin die
 onder ons neerdaalt
 Als ze haar sluier optilt, knielt het volk
 neer.
 Ja, laten we hetzelfde lot delen
 Laat ons verenigd zijn tot de dood!

Leaves of dainty green (Largo van Händel)



Dit lied is een arrangement voor vierstemmig koor van een muziekstuk dat bekend is geworden als 'het Largo' van G.F. Händel (1685-1759), naast J.S. Bach de tweede grote gigant van de Barok. Het gaat om de aria 'Ombra mai fù' uit de opera Serse. Xerxes zingt een loflied op de schaduw (van de boom waar hij onder zit). De aria werd in de 19e eeuw herontdekt en vaak voor andere (combinaties van) instrumenten gearrangeerd. Wij zingen een tekst geïnspireerd door de ontluikende natuur in de lente (eerste couplet) en de serene zomer (tweede couplet) in een lommerrijk dal.

Marjan Bouma of Jeanine Menop uit ons koor zingen het recitatief als solist.

Recitatief (solist)

Leaves of dainty green whose shadow
 Does reflect the parching meadow,
 Earth's blooms so tender protecting.
 Springtime's promise, summer's glory,
 Are ye not of more worth than e'en
 the flowers?
 Thro' thee the fairest hours
 Yield greater blessing.

1. O dainty leaves!
 There is a song of spring,
 Forest and woodland sing when first
 are seen thy leaves of green.
 Then throbbing hearts of birds wait for
 thy whisper'd words, and prison'd ro-

ses in their mossy bed waken to find,
 Whispers of Joy o'er head,
 Borne on the gentle wind,
 Thy music fair, that fills the air
 2. O leafy glade!
 There is a summer song,
 Rising so clear and strong when earth
 doth rest, serenely drest.
 Calm and divine the note that from the
 woods doth float. Earth's glad fruition
 and earth's full content thy message
 speaks;
 Nature with glamor spent,
 Refuge and solace seeks,
 Beneath thy shade, O leafy glade!

Welkom op een feest der herkenning

Het Hunzehoer gaat dit jaar op de klassieke toer. We verkennen een aantal componisten uit de klassieke muziek, met bewerkingen voor koor van beroemde en geliefde stukken.

Startpunt en toetssteen binnen dit thema is de sterke, onverwoestbare canon van Johann Pachelbel uit het eind van de 17e eeuw. De basis van de canon is op zichzelf en in afgeleide vormen terug te horen in latere muziek, klassiek zowel als moden. Als je de melodie hoort, kun je haar praktisch meeneuriën. Het Hunzehoer brengt u in dit programma melodieën die even bestand zijn gebleken tegen de tand des tijds als Pachelbels canon in D: beroemd, geliefd en herkenbaar.

We wensen u een fijn concert toe.

Joyful, joyful we adore thee



Het oorspronkelijke slotkoor voor vier solostemmen en vierstemmig koor uit Van Beethovens (1770-1829) negende en laatste symphonie (1824) is gebaseerd op de tekst van Friedrich von Schillers gedicht Ode an die Freude (1785).

Wij zingen op de melodie de tekst van een christelijke hymne, geïnspireerd door de natuur, in 1907 geschreven door de Amerikaanse predikant en hoogleraar Engelse literatuur Henry J. van Dyke (1852-1933).

- Joyful, joyful, we adore Thee, God of glory, Lord of love;
 Hearts unfold like flowers before Thee,
 Opening to the sun above.
 Melt the clouds of sin and sadness, Drive
 the dark of doubt away;
 Giver of immortal gladness,
 Fill us with the light of day.
- All Thy works with joy surround Thee,
 Earth and heav'n reflect Thy rays,
 Stars and angels sing around Thee,
 Center of unbroken praise:
 Field and forest, vale and mountain,
 Flow'ry meadow, flashing sea,
 Chanting bird and flowing fountain,
 Call us to rejoice in Thee.
- Thou art giving and forgiving, ever bles-
 sing, ever blest,
 Well-spring of the joy of living,
 Ocean-depth of happy rest!
 Thou our Father, Christ our Brother,
 All who live in love are Thine:
 Teach us how to love each other,
 Lift us to the Joy Divine.
- Mortals join the mighty chorus, which
 the morning stars began;
 Love divine is reigning o'er us,
 Binding all within its span.
 Ever singing march we onward,
 Victors in the midst of strife;
 Joyful music lifts us sunward
 In the triumph song of life.

Russian Dance



Het ballet *De Notenkraker* van P.I. Tsjajkovski (1840-1893) werd in 1892 voor het eerst uitgevoerd.

Het is gebaseerd op een indertijd populair sprookje van Hoffmann, *De Notenkraker en de Muizenkoning*. Op kerstavond krijgt Clara een notenkraker in de vorm van een soldaat cadeau. Als ze 's nachts wakker wordt uit een nachtmerrie over muizen, ziet ze verbijsterd dat al het

speelgoed tot leven is gekomen. Haar dappere Notenkraker overwint de slechte Muizenkoning en dan verandert hij in een knappe prins die Clara meeneemt op een reis vol avonturen. Totdat het meisje wakker wordt en zich afvraagt of alles een droom was. Tsjajkovsky leidde een orkestsuite van het ballet af. De opzweepende Russische dans is onderdeel van zowel het ballet als de suite. Wij zingen een fantasietekst.

Air on a G-string



Een 'Air' is de verzamelnaam voor 'song-achtige' zangstukken of instrumentale composities. Dit 2e deel uit de 3e orkestsuite of ouverture van Johann Sebastian Bach

binoni en de Canon van Pachelbel, misschien wel het allerbekendste stuk klassieke muziek. Het nam een hoge vlucht door een 19e eeuwse arrangement voor viool en piano van violist August Wilhelmj, dat een violist in staat stelde om het hele air op uitsluitend de G-snaar te spelen. Sindsdien heeft dit stuk veel artiesten geïnspireerd. Het is vaak uitgevoerd en ontbreekt zelden op verzamelcd's van populaire klassieke muziek.

(1685-1750) is, naast het Adagio van Al-

The Swan

Camille Saint-Saëns (1835-1921) schreef *Le Carnaval des Animaux* voor zijn eigen plezier in 1886. Tijdens zijn leven stond hij publicatie niet toe, vermoedelijk omdat hij het niet vond passen bij zijn reputatie als succesvolle serieuze componist. De meeste delen van het stuk beelden dieren uit, in hun karakteristieke eigenschappen, met satire en humor als grondtoon. Na verschijnen in 1922 is het erg populair geworden. Wij zingen *Le Cygne* in een arrangement voor drie vrouwenstemmen. Een zéér gracieus en lieflijk adagio, dat lijkt op te bouwen naar een hoogtepunt, maar dat niet doet. Luister maar, en kijk hoe de zwaan statig voorbijlijdt. De tekst is van Kathleen Black.



Day breaks as calmly the swan appears,
Form so sinuous and rare. Rippling
through luminous pools of light,
Circling through lillies wondrous fair;
Pauses by willows near lake's edge,
Lingers in dappled shade and sedge.
Distant and regal, a myst'ry:

Sighs on the breezes so sweetly,
Light of evening as romance ends
makes a gray and golden night.
Trailing and drifting and lifting, now
leaving my swan;
So goes the swan, so goes the swan.

Adagio van Mozart

Natuurlijk ontbreekt W.A. Mozart (1756 -1791) niet in onze klassieke canon. De muziek van Bach en tijdgenoten heeft hij bestudeerd en verwerkt, Beethoven heeft hem wellicht ontmoet en was een groot bewonderaar van zijn muziek. Hij liet ondanks zijn vroege dood een veelzijdig, groot en invloedrijk oeuvre na met uitblinkers in alle belangrijke muziekgenres, van lichte divertimenti tot religieuze muziek tot opera, werken voor orkest en kamermuziek. Dit adagio is het langzame deel uit zijn - enige - klarinetconcert, geschreven in 1791. De prachtige melodie is lyrisch, maar toch ingetogen. Het Hunzehoer zingt er een kyrie eleison op.



Kyrie eleison
Christe eleison
Dona nobis pacem

Heer, ontferm u
Christus, ontferm u
Geef ons de vrede

Au fond du temple saint



Georges Bizet (1838-1875) studeerde als muzikaal wonderkind vanaf zijn 9e aan het Parijse conservatorium. Van zijn opera's zijn *Carmen* en *Les pêcheurs de perle* (De Parelvisers, 1863) het bekendst. Het duet voor tenor en bas 'Aan de voet van de heilige tempel' is een klassieker geworden. De opera speelt in een dorpje aan zee in Ceylon (Sri-Lanka). Exotische enscenering was in de mode geraakt bij de nieuwe bourgeoisie, voorafgaand aan minder geïdealiseerd contact met verre volken en culturen. Wanneer Nadir en Zurga, nieuw gekozen dorpsheer, na lange tijd elkaar terug zien, halen ze herinneringen op aan vroeger,

toen ze allebei verliefd waren op Léïla. Hun gesprek wordt onderbroken door de aankomst van een praam. Nadir herkent onmiddellijk wie erin zit: Léïla, nu priesteres die voor de parelvisers bidt om de gunst van de godheid en o.a. belooft zonder geliefde door het leven te gaan. Daarna ontvouwt zich het drama dat goed afloopt voor Nadir en Léïla, niet echter voor Zurga. In dit duet bezingen Nadir en Zurga de aankomst van Léïla. De mannen van het Hunzehoer zingen een verkorte versie.